

Нов епископ на Българската православна църква 96 години от рождението на Българския патриарх Максим

На 29 октомври, деня в който отбелязваме 96-годишнината на Негово Свещейштво Българския патриарх и Софийския митрополит Максим, архиепископ, свещеност и мирни изреквота „Достое!“ за новоръководения Бранички еп. Григорий, досегашен протосингел на Софийската света митрополия, а наместие – протосингел викарен епископ на Софийската митрополия.

Решението за хиротонията бе взето на 28 октомври на заседанието на Светия Синод на Българската православна църква в Троянската света обител, по предложение на Негово Свещейштво Българския патриарх и Софийския митрополит Максим, чийто усърден помощник бе архим. Григорий в продължение на 3 години в качеството му на протосингел. По време на същото заседание и наречението на архим. Григорий за Бранички епископ и бе решено хиротонията на новия епископ да стане на следващия ден, 29 октомври, в съборния храм на Троянска манастир „Успение Богородично“.

Още на 27 октомври в обителта заприжваха духовници и миряни, за да вземат участие в тържеството по повод 96-ия рожден ден на Негово Свещейштво Българския патриарх Максим и да влязат в радостта на наречения за синописки архим. Григорий. Сред гостите в обителта бяха духовници, монаси и монахини, много миряни: от Софийския епархия – където съществува служение на наречения за синописки, от Неврокопския епархия – където е започнало духовното му служение, от Врачанска – родното му място, както и от други епархии в страната.

За последен път в качеството си на архимандрит той оглави вечерната служба в манастирския храм – службата на Педесетия, която позволява преди хиротония – личната огнена Педесетина на новия епископ.

Митрополит Натанаил, благославяйки духовното си чедо преди хиротонията.

В богослужението взеха молитвено участие митрополитите: Сливнянски Иоанникий, Виндски Дометян, Великотроянски Григорий, Русенски Неофит, Неврокопски Натанаил, Доростолски Амвросий, изгнестите на старовизантийните манастири – Деволски св. Теодосий, Адринополски св. Евлахий, Алагонийски св. Борис, както и Маркианополски св. Константин, много монаси и свещеници от различни епархии и манастирско братство.

† Бранички епископ ГРИГОРИЙ

Браничкия еп. Григорий (Цветков) е роден на 19 септември в 1914 г. в Ботевград. Средното си образование придобива в Пиротоматематическия гимназия в града. През 1935 г. завършва двугодишния паралелен курс на Софийската духовна семинария „Св. Иван Рилски“ в София. Първото монашеско посещение на 17 ноември 1936 г. в Хаджидимовския манастир „Св. Георги“ от Неврокопския митрополит Натанаил, който му дава и името за монашеското му житие – Григорий.

На следващия ден е ръкоположен за пареонок, а през следващата година – за първонах. Завърши монашеското послушание и усърдие е възведен в архимандритско достойнство на 21 декември 1938 година. През 1939 г. е дипломиран в Богословския факултет на Атинския университет „Каподистриас“. С благословението на Негово Височайшество Неврокопския митрополит Натанаил преминава на послушание в Софийския епархия. На 1 ноември 2007 г. е назначен за протосингел на Софийската митрополия.

Новият викарий бе възведен в епископски сан по предложение на Българския патриарх и Софийския митрополит Максим, Съветният патриарх, оценовайки монашеското послушание на архимандрит Григорий, натурация от него административен опит и активно му участие в изготвянето и включването в делата на епархията като протосингел, и с оглед на многообразието и обемна работа в Софийския епархия, по предложение за свой отчужден викарий. Св. Синод на БПЦ изрази желание на Българския патриарх като Софийския митрополит и отчуждайки належащите му длъжности на Софийския епархия, взе решение за епископско ръкоположение на архимандрит Григорий.

† МАКСИМ, Патриарх Български

Успех в служението! Бог да е с теб!

Слово към Бранички епископ Григорий

Ваше Преосвещенство, преосвещени епископ Григорий,

По преблация Божия промисъл ти днес получи чрез полагане над теб архиерейските ръце благодатта на Светия Дух за епископско служение и светлост Църква. Епископското служение е апостолско признание, трудо, но свято. В чуждестранна епархия ти благодат то се изпълнява.

По пътя на това велико служение ти си извършил велики произведения. Започнал детството си в благотворно семейство, преминал послушание и монашеско постижение в Хаджидимовския манастир „Св. великомъченик Георги Победоносец“, Неврокопския епархия, и клирическото ти служение в нея – говориш за твоето духовно подготвяне. Следването ти в паралелния курс на Софийската духовна семинария, завършването на Атинския богословски факултет – свидетелствава пък за твоето богословско образование.

Трудовото измощение, дисциплинираността, извършването на църковното ведомство, богослужението и административното послушание в Неврокопския епархия и при нас, както и сармотовото новосание в личен живот – бяха основани условия и добра надежда да те предположи и Св. Синод решил да бляден хиротония си и назначен за наш отчужден викарен епископ, в очакване на добро стурдиране и дълготрайно служение на Софийския епархия.

Поздравявам те от името на Светия Синод и от моя страна с братска обич и Христова прехваление си епископ Григорий, с молитвени пожелания за успешно служение на Божия викарий и на скъпата ни родина! На многата деля!

лозе, което насади Господната десница.

Ти прие това свещено звание доброволно. Изпълнявай го добросъвестно. Изпълнявай заръките на

светите апостоли, на служението на които си наследил Светия апостол Павел съвета епископа Тимотея: „Не заемай ли дърбата, която е в тебе и ти бе дадена чрез пророчество“ и е изпълнявай ти рече прина на съветството“ (1Тим. 4:14). „Добро образен на верните в слово, поведение, любов, дух, вяра и чистота“ (1Тим. 4:12).

Помни и изпълнявай задълженията и общанията, които даде преди хиротонията ти: „Да поставиш на крайна вест на всички мои мисли, думи и действия слава Божия, съветнието на човешките учения и въздържанието на цялата Църква, не търсвай нищо за себе си, но което е за Господя Исусус“. Изпълнявай догматите на вярата, дисциплина на църковното ведомство, обещане на служението си. Да ти бъдат за задължително съобразяване с тях твоя общински протосингел и викарий.

Поздравявам те от името на Светия Синод и от моя страна с братска обич и Христова прехваление си епископ Григорий, с молитвени пожелания за успешно служение на Божия викарий и на скъпата ни родина! На многата деля!

† **Неврокопски митрополит НАТНАНИЛ**

Напътствено слово към Браницки епископ Григорий

Преселението епископ Григорий, възлюбени в Господа брате,

Днес, по решение на Светия Синод на ВЦЦ, с благословението и по възлюблението на Негово Свещенство Българския патриарх и Софийски митрополит г-н г-и Максим, архиепископ, като епископ, през съборно възлагане на ръцете на високорешението митрополити и преселени епископи върху главата ти Бог изля на дън теб субугаа благодар на Светия Господ. Бог възлюбен в най-високата степен на иерархичната върхушка – епископска, и бе присъдени към сума на българските архиепископ, а чрез тях и на цялото свето Православие.

В дена на твоята лична ограда Петдесетница, пред чудотворната икона на Божията Майка – Провидица, Света Богородица, и на „Троеручица“, в при-

рен работник, който варно преподава словото на истината“ (2 Тим. 2:15), за слава на Неговата светлота Църква, за твое спасение и спасение на пастовото, което Бог ти поверява. Имай „вара и добря съвет“, за да не претрпши „корупция“ (1 Тим. 3:2). Трябва „непорочно... трезен, целомъдр, скромен, почтен, страннолюбив, поучлив“ (1 Тим. 3:2), да като „добря служател на Иисуса Христа“, който се упражнява в „благочестие“, че „може да спаси себе си и ония, които те слушат“ (1 Тим. 4:6-7, 10).

Днес ти призови правото и задължение да продължиш апостолско служение в светата Църква, но не забравяй Господи-те твое, отгравени към Негово Свещенство: „Аз ви призовавам да живеете“.

Днес ти призови правото и задължение да продължиш апостолско служение в светата Църква, но не забравяй Господи-те твое, отгравени към Негово Свещенство: „Аз ви призовавам да живеете“.

Днес ти призови правото и задължение да продължиш апостолско служение в светата Църква, но не забравяй Господи-те твое, отгравени към Негово Свещенство: „Аз ви призовавам да живеете“.

служението на епископа по думите на твои небесен покровител свети Григорий Богослов: „Управление на ризите на онези, които живеят в чужди земи, е изкуство на изкуствата и наука на науките, защото то е свързано с човека, който служи, и изисква от него висши живи същества“. „Кой не знае, че душешивите болести са скрити и поопасни от телесните?“ „Душеризите е свързано с неизмерими по количество задължения и много изкушения. Затова „услужават се благодат“ (2 Тим. 2:1), въпреки поучения от теб дар, защото по думите на блажения Теофилакт, арменски епископ: „На съвестта ти, повече от всички други животи, с потребна благодарната Божия сила, по неже те носи извънредно на благовестия извънредно. Светия Йоан Златоуст преждуржда: „Правилно е продължение в епископско служение може да възвраща предателство, но и една неизправност в това служение може от тям да го хвърли в самата тежест“.

Напомням ти за трудността не за да се поколебеш, а да се утвърдиш в добротелта и постоянството, в пророка и вярата на Църквата. „Прелая пътя си на Господ и Нему се уповавай... Нему се отдавай“ (Пе. 36:5, 7). Българската Църква е с дадена ти днес от Бога „дух на сила, любов и целомъдр“ (2 Тим. 1:7), „запази добрия залог“ (2 Кор. 4:15), и не забравяй пред онези си „Началника и завършителна на вярата – Иисуса, който заради предстоитиа Нему радост претрпя краст, като презря срама, и седна отдалеко на престола Божий“ (Евр. 12:2). Не се плаши от трудния архипасторски път, защото „Духът на крепост“ (Ис. 11:2) няма да те остави без Света Църква. В сърцето ти и скъпането ти да звучат винаги православни думи: „Невъзможно е за човеците е възможно за Бога“ (Дух. 18:27). Те ще усетят, че си вярващ и работен човек.“

Сред трудности и скръпите се изпитави и радост, че си съработник на Бога на Неговата нива (1 Кор. 3:9). Радост за резултатите ти благодарити на Светия Господ Църква. Радост за утехата, която те получава вършашите души чрез теб.

Различни хора ще идват при тебе – едни за поука, а други за изпитания.

Постъпвай по апостолски: с немощите бди какъвто немощен, за всички бди немощен, за да получиш икопи спасение (1 Кор. 9:22). Помни, че думът на пастирите е да се полагат не само за лично си съвършенство и спасение, но и за това, на кого ще предават пълномощията и отговорността на своето служение, както и на кого да повярват грижата за опазване на словото на Христово слово в този свят (2 Тим. 2:2).

приложи в живота си. Ето, преселението Григорий, в общи черти същността, външната и отговорността на епископско служение според Свещеното Писание.

Като апостолски приемаш върши всичко състража Божия, старай се да „представи себе си за образец на добри дела, какъвто е образецът в чуждото общество, непоказаност, слово здраво, безукорно, та да се зарамни противникът, поже не ше има

да може нищо лошо за нас“ (Пет. 2:7-8).

С надежда за благодарната помощ свине види с мир в предстоитиа извънредно служба си добре извърши, че да можеш задоволи светия апостол Павел за каже: „С добрия поучител се подвизах, пътя свирних, въртата онези; прочее, очаква ме неизпитан на правдата, който ше ми даде а оня ден Господ, Праведникът Създа“ (2 Тим. 4:5, 7-8).

При възникване на недоумения моли се на постваната те – „Духа на истината“ (Йоан. 14:17). Той ше чре твои молитви възле и те ти изпрати Светия святлина, която проследва и осъществява своята чекта. Той ше означи и твоата смисла и няма да допусне да изпаднеш в неведение или заблуденост. Питай по-отвратител!

Въстъпвай на този нов път в твоия живот, винаги помни, че Господ Иисус Христос слезе на земята не да Му служи, но да послужи и дае душата Си откуп за мнозина“ (Мат. 20:28). Господ да те укрепи в благодатта на Светия Дух, та всичко да успееш, одолеловиши и

отговорности и готовности. Приемай на твоите плещи бремето на всякакъв вид послушание, които съвет за него да ти възложи Свещейният. Старай се винаги по същество с ясно съзнание да ги изпълняваш. Знай, че самозагавата твоята не ше бъде твърда и авторитетна за кира и пастовото, защото то ше бъде основано на лична опит и потвърдено отговорности. Приобща се в опита на смиреното послушание, ше можеш да обущиш и други в тази добротел. С личния си пример буджай клир и паство към делата на любовта и милосърдието, шото духовността и чарите да ше се ограничават в общуването помежду си и да не проявяват грижи само за богомолците в храма и в манастира, а да се влива в света при скръпите, обремените и нужданиите се, преди оше да са отшли при тях чужди за светията и чуждите движения и организации, габелни култове и деструктивни секти.

С особена ревност и внимание се грижи за поддръжното поколение, защото то бъдещето на светата Църква и скъпото ниво с мир в предстоитиа извънредно състояние, според апостоло, като го подготвиш и за твърдата храна на словото Божие. Не забравявай, че единственото е живото чекение, които първоначално не се убеждават от словата на епископа, а от неговите свидетелства. Трябва да видиш да бъдат живи свидетелство за приемството на апостолската власт. Твоето служение да е съвкупно свидетелство на „Дай да свидетие пред поведат светите вяр, та да видят добрите ни дела и да просят! Невеселна е душа, която не свидетелства“.

Приеми твои архиепископски желя и нека твои дъла за тебе не само символа да ше бъде, а само символ на твоята лична апостолската власт, но осъземе и видимо напомняне за необходимостта от неизменно следване на епископския път, който е в отговорна истината на светата православна вяра и църковното предание. Бог да ти помага в преселението твое и да свидетелстваш в отговорна истината на светата православна вяра и църковното предание.

Като втори икопник на Софийския митрополит г-н г-и Максим ти си длъжен да бъдеш недоволен помощник и опора на епископско служение. Биди добър пастир, който полага душата си за словесите Христа и ови. Представи се свидетелство на епископско слово, поведение, любов, дух, вара и чистота“ (1 Тим. 4:12).

Трoвски Анастoв, 29 нoвември 2010 г.

Слово-отговор на Бранцици епископ Григорий

Ваше Светейшество, Ваши Високопреосвещенствена и Пресвещенствена, Вечестни отци, Владыкозие и Господа, братя и сестри,

Неизповедимите пътища на Божия Промисъл ме довеждат до този ми, в който заставах пред вас в тази древна свята обител, както по решение на Светия Синод на Българската православна църква, се призова и изля в пълото върне мнe благодатта на Светия Дух чрез ръцете на този свещен Архирейски събор, за да тръгна по пътя на епископско служение.

Ся спомням и третия приеман томи архиепископ, като съзнавам желатата тежест и огромна отговорност пред Бога на това дузово бреме. Повието е моето душевно изпълнение – от днес аз съм приключил към онова на Българската армией, способен се в велики дар да бъда приемник на светите апостоли. Дара на Светия Дух те получих от самия Господ Иисус Христос и чрез ръкополагане той се предаваша на техните приемници – архирейците.

Чрез свещената акт на таинството Ръкополагане се удостоих с жребия на апостолското благовестие. Отправяйки взор към светите Апостоли, на които трябва да подражаваме, за мен е най-уместно съмислено да замълча, тъй като съзнавам своето недостойнство. На всемошлявността Бог било угодно да призове към това най-важното служение и съветата Му Църква и мен – един малък и недостойн Своя раб. На този Божий призив, оказващ от армией и утешителен глас Господен: „Аз съм с вас до свършката на света“, аз се отзовах с думите на пророка: „Ето ме, Господи“. Приеман на пешите си този благодатен товар, уповавайки се на Господните думи: „Итого Ми е благо и бремето Ми е леско“.

Смърдъ учението на светата Православна църква епископът е благодатен на своето Евангелие, пазител на Христовата истина, символ за единството си. Църква, разпръснати на много различната Божия благодат в неа, учител на апостолското благовестие и чистота. Велики тези дарования си и Ваше престоителство, а по Божия милост и допущение от днес те стават и мой неотменен дар! Осъзнавам напълно, че епископът е ръководител и учител на човека, който живее, че той трябва да бъде „своята на земята“ и „свещената на светата“ (Мат. 5:13-14). Да бъде свещеник, поставен и владеещ онова, който осветява всички души, да бъде чистота на душата, да възвеща доверие и да просвещава душите на новите, отправяйки към него своя вяра, будвайки ги към покаяние и покаяние. Именно тук ще ми се юртва Вярата вяра покаяние и наставленията Ви, за да възвеща да да посочва достойно на нашия благодатен народ със слово и грижа за неговото духовно просветяване. Виеждайки се, вътре в мен аз изжаждам моите немощи, слабост и недостатъчен опит

копроеосвещенствата, символите армией на разнотата на Църква за решението Ви относно мое съмислено да получа това ново отговорно послушание, удостоивайки се с епископски сан, и се издължам до Вашите свети молитви и поквора в престоитния ми път. Благодаря Вам, богомълари армиейците, които възлагате вяра ми ръце и възлагате благодатта на Светия Дух да се излезе призовито върну мен.

От „всех души“ благодаря и на Вас, Ваше Високопреосвещенство, за Натанисане, защото на Вас дължа много. Престоителен съм Ви за Вашето мъдро ръководство като мой духовен отец, за призивите, които полагате за мен още като курсет в Софийската духовна семинария и студент в Атинския богословски факултет. Благодаря, че ми притежате на послушание в манастира „Св. Георги“ край гр. Халкидон в богохранения Ви Неороско спария, където приех от Вас моето първо послушание. Възлагайте върну ми ръце и ме ръководихте в дяконски и прешитерски чини и по решение на Светия Синод ме възлагате в архимандритско достойнство. Благодаря за богата опит – клирически и администраторски, който с търпение и любов ми предавахте през 13-те години служение на Бога и възращане на род в Неороско спария.

Сърчено благодаря на Негово Пресвещенство Зеносипски епископ Иван за подкрепата съблестивост, което ми оказва, възлагайки ме в делата и служението ми в обштината Богосийски спария.

Не мога да не изжажда благодарността си и към братята на Халкидонската свята обител, с които заедно се потруждах в монашеска служба и за благоукрашаването на светата обител. Приятелство с сърцето ми към всички боголюбиви клирици, монаси и монахини, почитници на православното благодатие и на всички мои близки и приятели в страната ни и в съседна Гърция и в Русия, които подкрепиха моето духовно израстване.

С топла обич благодаря на моите родители, най-вече на моя майка, за призивите, възлагането ми и за роизгледката в благодатта, дадена е радост, да се повеса на Бога, приемайки моешествие. Моля се, Бог да упокои душата на баба ми, която съм, че в този сред нас на това събитие от живота ми.

Благодаря на всички вас, оцове и Господни отци, братя и сестри, които измнател дългия път до тази свята обител, за да вземете молитвено участие в моето лична Гедестинация. Благодаря Господу и Неговата велика милост, благодаря на Архирейския събор за призоваването ми към това ново служение, при което възлагате светелски молитви да неоско подобаващо този позив, за да бъде служението ми угодно на Трисвятия Бог – Отец, Син и Свет Дух. Комуто е воля да бъде славен во всеки век. Амин!

Бранцици еп. Григорий в родината си майка

да се справи с тежестите на това служение, но ме утешават думите Господни: „защото силята Ми се дава и аз съм с вас и никога не провалява“ (2 Кор. 12:9).

Стоя пред Вас, висшия клир на светата Българска православна църква, и мувам призива Господен: „Върнете след Мене, и аз ще ви направя ловци на човеци“ (Мат. 4:19). Тези думи показват, че не вие самите, а Бог ви избира чрез Свои велики Промисъл. Убеден съм, че Той ме зове чрез Вас да се труда и аз на Божие то духовно лозе. Към моето използване на въртата да обхващам да пазя каноните на светата Православна църква, че вършо ще пазя върховния мир, обща, че ще прекосявам в пълно послушание на светата Българска православна църква и Светия Синод на БПЦ. Това послушание, което е основа на единството на св. Църква и което е обединително и сплотително за всички нейни членове. Моля Вселенската Божия да ми дарува такава всегдинно послушание, та заедно с всички мои събратя в единномислие да вършим Божията воля на земята.

Съпявам този свят за мене ден и в Първия вселенски събор, на който преди 1685 години се съставя първата част на Символа на въртата, който изповядва днес пред вас. Както и сът 175 години от построитването на храма в тази свята обител, в който не престава да се слави името Божие.

Утешавам се с мисълта, че мога лична огнена Гедестинация се извърши в светата Вярава ка обител пред чудотворния образ на Божията Майка – Тростручица, което усетя въртата и съставя първата част на Символа и застъпничеството на Божията свята обител. Призовавайки я и прекланяйки с благодарност колелце, се моля: „Майко Божия, запази ме под твоя покров!“.

От все сърце благодаря на моите родители на Българската православна църква и мои спарийски армиейци за грижите, които полагихте за моя свята престоител на Софийската свята митрополитска обител. Благодаря Ви, Ваше Светейшество, за голямото доверие към мен, предлагайки ми на вынуждено на Светия Синод на Българската православна църква с мисълта моите немощи, слабост и недостатъчен опит

Благодаря на Вашия Висо-

Духовници и миряни поздравиха новороскоположенния еп. Григорий

Множество духовници и миряни от Софийския епархия се събраха в старинния Габриел Троишки манастир, за да вземат богослужебно и молитвено участие в тържеството на 96-годишнината на Негово Светейшество патриарх Максим и епископската хиротония на досегашния софийски престоител – архимандрит Григорий. Неговими на манастирния, манастир и манастир, престоител на софийския храмове, свещенство и много миряни дойдоха на поздрав Негово Светейшество и новия му викар – Бранцици епископ Григорий.

В Троишкия манастир новият (втори) викар на Софийската епархия бе подкрепен с много благопожелания и колпични шест от църковното свещенство го поздравиха старик. Ик. Мина Мичев, председател на столичната митрополитска катедрала „Св. Неделя“, и вк. Ангел Ангелов, престоител на старинния храм „Св. София“. Многобройни букети и дарове получи новият армиейци от монашественици в мъжките и женските манастири на епархията. Радостта бе споделена и от множество миряни, дошли специално за случая в свята обител.

Да пожелаем на новия армиейци на Българската православна църква и викар на Софийската епархия Бранцици еп. Григорий много здраве, духовни сили и Божията благодатна помощ на добър час в отговорното архирейско служение! На много лета, преосвещен Владико!

Текст и снимка: Веседа ИГНАТОВА

Нов епископ на БПЦ...

От стр. 1

Три години прачиният за Престолата на БПЦ 29 октомври премина под знака на епископската хиротония на софийския протосинел. С камбанен звъз Негово Свещейство патриарх Максим е посрещнат в изпълнението с богомолен народ манастирски храм.

В празничното богослужение вече участват високореспективните митрополити: Сивенския Йоанкий, Видински Дометян, Варненски и Великопреславски Кирил, Велкотърновски Григорий, Русенски Неофит, Неврокопски Натанаил, Довански Георгиев, Доростолски Амвросий; просвещените епископи: Свуби-

Наречената за епископ Давид архирейския обети пред хиротонията

"Меня ликуй..."

яя еп. Наум, Деволски еп. Теодорит, Адрианополски еп. Епаколий, Знеполски еп. Йоан, Мархамовски еп. Константин, Драгавитски еп. Даниил, Агагонски еп. Борис; високореспективните: схиархимандрит Амвросий, игумен на Зографския манастир – Св. Гора, архим. Викентий от Лопатина епархия, архим. Емилиан, игумен на Басаревския манастир, архим. Серафим, игумен на Роженския манастир, архим. Епифаний, игумен на Хаджидимовския манастир, представителите на Руската и на Румънската православна църква и страната ни Йером. Зотих (Гасевски) и старош. ик. Нелуи Оря и свещенство.

Сред богомолците в храма бяха и председател на Народното събрание Цецка Цачева, директорът на Дирекция "Вероигномедията" г-н Емил Велинов, посланикът на Русия г-н Юрий Исаков и други официални лица.

По решение на Светия Синод на БПЦ хиротонията е извършена от Негово Високореспективство Неврокопски митрополит Натанаил. След началото на светата Литургия нареченият за епископ архим. Григорий, волен от архим. Серафим и дякон Иван Петков, застана пред достоятимите архирей, во главе с митрополит Натанаил – негов духовен отец – и, след като изповода Символа на вярата, тържествено даде обещание да пази каноните на светите апостоли, да пребъде веселския събор и на поместните събори, да следва в послушание към светата Православна църква, Българския патриарх Максим и Светия Синод на БПЦ и да спазва Устава на БПЦ. След това архирейте и нареченият за епископ възвяха в светия отзав за извършване на хиротонията. Като колелци пред светия Престол, архирейте възложиха върху наречения светото Евангелие и рече си, призовава Светия Дух да спомогне над него и измолиха Божията благодат за новия епископ на БПЦ.

След ръкоположението при възгласи "Достоеи!" митрополит Натанаил върчи на новия епископ последователно одежите и символите на архирейската власт: сакос, омофор, епитохие и митра.

След това Негово Превосвещество Браници епис-

коп Григорий за първенствувашо само сред събрата си архирей и вече участват в светата Литургия; оглавена от високореспективния Сивенски митрополит Йоанкий.

В края на богослужението Неврокопският митрополит Натанаил прогнеше напълно слово към новия епископ. В негов той припомни обещанията, които е дал новоръкоположеният при хиротонията си и го напътя как с Божията помощ да носи достойно кръста на епископското служение. Митрополитът говори за радостите и съкрбите на архирейското служение и напътя епископ Григорий да върши съвестно новото си послушание на икарни епископ, като във всичко да слухва своя митрополит – Българския патриарх и Софийския митрополит Максима, и своя събрят и пръв икарни Знеполски епископ Йоан. Като изтъкна високата отговорност на архирей и икарни вярания на нашето време, го призова да носи достойно епископското служение с послушание и смирение и му пожела Божията помощ да го укривава.

След това митрополит Натанаил върчи на епископ Григорий архирейския жезъл с възрката да пасе своето духовно стадо като добър и грижовен пастир. В отговор на това Бранички епископ Григорий изрази своето смущение и възнеие, съзнавайки важността и отговорността на новото си служение, и упованието си в Бога Той да го умъдрява и укривава, та неспорамно, с усърдие и достойнство до края на дните си да носи бремето на архирейското служение.

Службата бе огласена на десния клирос от семинаристи от СДС с ръководител г-н Йевомир Игнатюв, архирей и свещенослужители. На десния клирос па смесеният църковен хор при Неврокопския митрополит с ръководител г-н Папаханов.

След св. Литургия бе отслужен благодарственият молебен, на да възмолят всички акуюри – клири и народ – от Бога благодарствени и мирни дни за Българския патриарх Максим. В края на богослужбата високореспективният Русенски митрополит Неофит от името на Светия Синод възнесе поздравление към Негово Свещейство патриарх Максим по повод неговата 96-годишнина. Патриархът прогнеше слово-отговор, промукаха многолетствието, след което той, архирейте и официалните лица се отприваха към игуменарната.

Примелът там започна с традиционното приветствие на Българския патриарх към новоръкоположения епископ на БПЦ, Бранички еп. Григорий като благодари на Светения патриарх, му благодарение в заразе и дълготелност за управлението все така мъдро кораба на родината ни Църква.

По повод 96-годишнината от рождението си на патриарх Максим бяха върчени много поздравления и поздравие лично от председател на Народното събрание Цецка Цачева, от името на президента на страната Георги Първанов, от името на министър-председателя Бойко Борисов, от председателя на Комисията по правата на човека, веригозначението, жалбите и петициите на гражданите г-н Йордан Бакалов, от Община-Троян, от общинските управители на Ловеч и Плевен, от името на сестрите православни църкви – Руската и Румънската, от името на Международния обществен фонд "Единство на православните народи", Българския съвет на Софийския епархия, игумени, представители на храмове и много организации и граждани.

Александра КАРАМИХАЛЕВА
Стихики: Атанас ДИМИТРОВ

Мителит на ръкоположението

Обличаването на новоръкоположения епископ със символите на архирейското служение

След възгласите "Достоеи!" за еп. Григорий му бяха дадени символите на епископската власт

Първата св. Литургия на еп. Григорий в качеството му на архирей

Съгуба радост в Троянския манастир

Поздравление от името на Св. Синод към Българския патриарх Максим по повод 96-годишнината му

Висшето митрополит Новопривански

Синодолово приветствие
 При Светейшество, Общини в Госнода сестрини Владико!
 Изобилна и светла духовна радост излъчва сърцата ни в този светен момент.
 Родната Ви Троицка света обител разтвори

ви поклонници, за да се пренесем душой в Гория Церковна чрез възнесението на божествената благодат, която просвещава всеки човек, идващ на света. (Йоан. 1:9)

Целта е, за да прославим с благодарствени слова Всешерна Бог, от Когото е всеки съзрян дар. Съставим осенен събор, за да извършим списковата хиротония на високоредноабия архимандрит Григорий, просветителя на Софийската св. Митрополия, несе Браничкия епископ – Васил Св. Митрополит Новопривански в отправление на старшияският събор.

Убедени сме, че този ден, който Господ ни сътвори, е бесценният дар за

Ваше Светейшество по случай изпълнението се 96 години от рождението Ви като Вие поканете Бог и на светата Му Църква с всяко старание и богоблагодатнослужителство на Господния нива.

Примете, Ваше Светейшество, вселудешен поздрав от Вашите събратя – синодальните митрополита, в дела на бжежката Ви годишнина, с топла благодарствена за достойния пример, с който Ви изставлявате и с най-сърдечни пожелания за здраве и вечногдно бодростване в служението Ви на Църква, род и Родина.

Слава във висините Богу – Благодарствено на нас, мига и вовеки. Амин!

Слово-отговор на Негово Светейшество патриарх Максим

Ваше Високоредноприсветенство в Присветеността, честни отци, възлюблени братя и сестри,
 Издавам смирено слава на Бога, който благослови и тази 96-а годишнина от моето раждане да дойде отново в родното си село Орешак, да застана със синона благодарност при гробчето на възлюблени си родители, да се повали благоговейно пред чудотворната икона на небесната покровителница при Троицката св. Митрополия, Пресвета Богородица, кдето съм приел второ – духовно раждане в свещените купели на тайнството Кръщение и с Божията благодатна помощ съм след некроткия път на физическия си живот и духовно служение.

Премами скропно преме на детско-юношески ми живот с школски занимания, молитва в манастирския храм, доселен скръсен труд. Последваха приятни учебни години в Софийската духовна семинария. Изживя мъртвостен период в очакване на служебно подготвяна служба по надточка и звание. Негово Високоредноприсветенство Доростолският и Черновицкият митрополит Максим Огнечки повиде да целува ръка и благослови да зема ованкелователна служба псевдоловател в русенския храм „Успение Богородично“.

По дна ми беше включването в провиста и социално-благотворителната парковна дейност, която осъществявах митрополитата. Железах да получа висше образование. Мъчно, с труд си изкарвах средства за издръжка.

След завършване на Богословския факултет

осъществих и отколесно си решение за монашески постриг, който стави във факултетския параклис, св. Климент Охридски“. След изтекло време кариерско служение като дякон-проповедник при Ловчанска митрополия, ползучи назначение за учител-възпитател при Софийската духовна семинария – първото си законово изпълняване в Русия.

Бях познат от миналото си служение в Русия и в Русия, след като бях избран за протосинелското ми послушание в русенския град. Повери ми се по-отговорна служба – предстоел на Българското изрковно подворие в Москва и предаването на Българската православна църква при Московския и на цяла Русия патриарх Алексий. Шест години с добра съвест, с отговорно служение, с клирическо послушание изпълнявах тази длъжност.

След завършването на Русия ми беше възложена длъжност административна на длъжност главен секретар на св. Синод, впоследствие и председател на редакционната комисия на „Църковен вестник“ и сп. „Духовна култура“.

Получих и епископска хиротония.
 След блажената кончина на Ловчанския митрополит Филарет бях избран на негово място за архиепископ на родната ми Ловчанска епархия, кдето на архирекопско служение бях 10 години.

От 1 юли 1971 г. по благословението на Христос „Глава на Църквата“ (Кол. 1:18), с избир от

Благодарствена молитва по повод празника на патриарха

Поета от името на синодальните архиереи

Църковно-народен патриархски избирател св. Патриарх Български и Митрополит Софийски, във време на тежко изпитание за Църквата, на която съм определен за Престоятел.

Повелителен даг ми налагаше да се съобразя със съвета на св. апостол Павел към Ефесците: „И тъй, гледайте, колкото внимателно трябва да постъпвате: не като неразумни, а като мъдри, като скъпите време, защото скъпите са дукани. Затова недейте бива израздани, а разпознавайте що е воля Божия“ (Еф. 5:15-17). И съобразно думите на Откровението: „Не бой се никак от онова, което се да претегляти“ (Откр. 2:10). – Имайки

нашето маство, поддръжне неспоткливо на църковното единство, изпълняване родолюбивата ни традиция, радене за православно възпитание на младостта.

В скъпа на живота си отново благодаря на „Иисуса Христа, който ме укрепя“ (Фил. 4:13) „чрез Неговата слава и мощи за всяко търпение и изнемождане в радост“ (Кол. 1:11). Ще възкаква с Псалмопевеца цар Да-

вид: „Не нам, Господи, не нам, а на Твоето име дай слава, заради Твоята милост, заради Твоята истина!“ (Пс. 113:9).

Дълбоко признателен съм към всички вас, от велика до малка, които ме помощете с присъствието и молитвите си еса. Бог, по застъпничеството на пречистата Св. Милва Пресвета Богородица, пред чудотворната икона на който стоим, да ни благослови!

Светейшият приема поздравления и изгумарната от престоятелите на Обржбата и местната власт

Г-жа Велислава Дриева поднася поздравления от името на Превода на Р България

Благодаря всесърдечно и искрено на всички, които ме подгрява за моя 96-а рожден ден. Благодарюлавам за добри, духовни сил и лично спасение в Господа!
 † МАКСИМ, Патриарх Български

Израбвяването и догматизм

В църковната традиция основата на духовния живот е правилището, тогичният догмат. А догматът от своя страна, е неразривно свързан с християнската нравственост. Ако догматът по някакъв начин бъде отделен от нравствеността, то духовният живот ще се превърне и ще замре. Св. Кирил Йерусалимски пише: „Научил да бъде благодатен (честен през Бога) и двусъществен – съществува от благодатни догмати и благи дела. Него догматите без дела биват приеми от Бога, нито пък Бог приема дела, които не са според благодатните догмати. Така каква полза има добре знаещият догматическият Бог, а блудно прегрешаващ? Каква е ползата да добре разсъждаваш, а нечестиво живеш?“

Единството на нравствеността и догмата се означава като в свята Евхаристия, така и в православните тайнства на Църквата. Тайнствата, а техният център е свята Евхаристия, привличат терпеливост, мистагогичен и скелогоничен характер на свята Евхаристия и центърът на богослужението и по ради това именно с нея били свързани като църковната традиция, така и останалите тайнства. Тайнствата са жива връзка някак си с кръвната и по причина на оскетско-жанабено тайнствата са застрашени да бъдат възприемани като ритуални или чисто формални. Такива свещи характерни за населен предимно тайнствата Кръщение и брак.

Въпреки се спорят св. Николай Кавасила именно Кръщението ни дава съществуване. Като цяло, то ни дава инюпасност пред Христа. Према ни мъртви и разваляни от греха и да върнем пътя по пътя на духа. А в Мормонаизма е която първа преродения човек съвършен, като го обдарява извърте с не обомбата светлост, а то е светлостта на нов живот. Накрая, свята Евхаристия е тази, която съхранява и опазва дедения ни нов живот и ново зараждение. Следователно чрез светите тайнства победява пътското послушание и в душите се влага светляна на будния живот, която също своя блга превиншава многократно красотата на този свят. И именно в това е духовният живот.

Това животно осещане на вършиците, тоест единството ни в Християна живот, се извършва в Църквата. А централната Личност в Църквата, Която в определени библейски и патеристични текстове е отъжделявана на и със свята Евхаристия, е Христос. Помначо Неговото дело продължава и мистично опазват в хода на историята светите съкровени, а след това свещите, които и превръщат като настипи на народа Божия. Хиротонията и ръкополагането на клириците биват непосредствено свързани със светията Личност, тоест на народа. Тези, които поемат да са „образ на Христос“, са призвани да възражават на Христос и да помагат чрез тях на служещите в жертвата. Дадено им е благодатно

Духовен живот и служение на клириците и на миряните в Църквата

Отец проф. Василос Й. КАЛЯКМАНИС

дарование (харизма) и тяхното служение не са отделни неща. Те (служенията) са, които биват изпълнявани в рамките на църковната общност и в непосредствена връзка със спецификата на повърнето им църковно изпълнение.

Свещенство и разнообразие от благодатни дарования (харизми) в Църквата

Светите отци на Църквата категорично не са приемали по никакъв начин да бъде отделено разбирането за свещенството като институционално служение от благодатното свещенство. Делото на свещенството няма индивидуален характер, а е дар на Светия Дух, който се извършва в Църквата и в Църковата. Чрез единството на връзката и обединено на Светия Дух всички дарове на Църковното тяло оказват. Може и отбавляват в Църквата и в Църковата. Различни дарове, но те бъдат разпределяни от Светия Дух. Има различни дарби, ала Светия Дух е един и различен, ала Господ е един и същ; има и различни действия, ала Бог е един и същ, Който върши всичко у всички“ (1 Кор. 12:4-6).

Християнската нравственост не е следствие от юридически заставаност или принудително заставаност, а е съществено следствие от единството на Светия Дух. Христос е един, християнството единство става само чрез това, които доброволно участват в Неговия живот чрез тайнствата. Кръщението и Мормонаизмът онтологично изродяват човека, както вече казахме, докато свещенството е духовно служение и дарование, което извършва в и докато единството на Светия Дух.

Църковните членове, които живеят киновийни и жертвени дух на християнската вяло, биват откъсвани ползата към вярата в догмата за Въплъщението и разбирането на тайнството на киноска (символично) и доброволното страдание за Христа.

Затова в православната християнска традиция клириците не се възприема само като религиозно служение, които отговарят на дадените изисквания, както е в мюсюлманите. Вярата и догмата не решават. В изобретите на православната киновия има множество определения, които дефинират неговото отношение към вярата, обединяването на църковните тайнства. Клириците с и вярата, и предстоенето и председател, и изумението и тайнствеността на вярата на другите, и връзките на тайнствата. Пастирът, който предсто-

Вяща събирания на Божия народ, въплъсна безкръвна жертва от името на народа. Той е продължител на Христовото дело в историята. При гърквите отци и особено при св. Григорий Богослов той осен клирик е и терпач, който обслужва и силенства в пътя към обожествението (обожествено).

Свещенство и светска власт

Клириците изпълнява своите отговорности сред обожбата в измереното на Божия воля. Затова и той не може да бъде разглеждан като представител на свещетата власт. А в занеето на свещенството и различно от всичко друго в света. Клириците търсят във всеки човек, дори и у разбойника, Божия образ. Затова и той не трябва да допринесе за осъждане на човека. Ако това свещенско начало бъде претърпяло, то е свещенството е предваждат дри спитията „отъмчване“.

Докакто за представяния на свещетата власт опазват на вярата и възприемането на несправдата са от първостепенно значение. Разбира се, и клириците не остават безразлични към тях. Само че за изпълнението на тази цел пътятът, които той следва, са различни от тези на свещетата власт. Той изпозва поучението, словото, примера, казка и контрола, и улесня. Упомяната през Бога нуждите и всички лични потребности на човека, като проси Божията милост за него.

Светите отци следват пътя на Господ и на светите апостоли – пътя на жертвата. Без друга, това трябва да е и пътят на Църквата. Зашто проповедта за любовта и особено за любовта към враговете не може да бъде поставя на път измежду вра-

жески светски сили. Църквата, като продължител на делото на Христос тут на земята, първо свещенство и тежестта на общия живот. И ако Христос се жертва доброволно за спасението на целия свят, то Неговата истинска Църква неизбежно ще бъде голяма и ще претърпи мъченичество. Тъкъв е духовният закон на живота в Христос. Думите на св. ап. Павел са христосни: „Па в всички, които искат да живеят благодатно в Христа Исуса, ще бъдат гоинени“ (2 Тим. 3:12). Трудовитост и трудолюбивостта, които св. отци са срещали, и гоинението, които те са претърпели, са в доказателство за чистотата на тяхното пастирско дело.

Във всички случаи Църквата е тази, която предстолява служенията и жертвени характер и на самите светски държавности. Същото вечно свещо дъхът на служението и на жертвата в големия степи намери през вкоинете своето отражение и в политическата власт.

Във Византия има позитивно отношение може да не се е развалило и източна гърк римската културна императорска категория бил откритен като почитителен, като същевременно се повишил и разпространил различни теории отнюж упражняването на свещетата власт. Възгледът обаче, че властта произлиза от Бога, се отразила силно негативно на начина, по който тя била упражнявана. „Византизател император съчетава идеала за един друг „ластик“, който чрез своята светска власт е длъжен да осигури добри закони, мир, спокойствие и сигурност в рамките на своите провинции“ (В. Юлиц, *„H oñall“* бляло по коинично). Но това състояние напамето на християнския смърт на Архипастрия и Вседържателя Христос, по подражание на Когото и свещният видо трябва да стигне до самите граждани в спасението на своите поданици.

Църковните служения (нишият клир) и миряните

Резом с всички клир – епископи, пресвитери и дякони. Църквата се обслужва и от църковните служители (нисх клир). Исторически там срещаме дяконостите, апононците, четителите, канцарите, канцарите, канцарите, екскурсионите, терпачите и т. н. За всички тези степени се предважда хитроисията вътре в храма от епископ пред архидякон. Означаване на всички това е жертвеност, извърте-те служения са около него. През вкоинете на длобата неграмотността на възрастни и на запустяло оскетско-жанабено център на богослужението станал аналог, докато служещият и светият жертвеник останали в напастията – дъса и упоритостта на правнотата на рева, трябва да помним саморазбирателната Вечерята и на Угрената измат праселението свещенство, докато светата Литургия – молитвен. Тоест, светата Литургия се характеризира и е изпълнена предимно с молитви, докато другите служения са повече с проповеди.

За да съществуват хармония и ред в църквата, всеки един трябва да се намيرا точно вътре в определените рамки на своената и да участва активно. Тук ще приведем един пример: днес канцарата освен за благодеяние и чистотата на храма, се извършва и да участва активно в Божия дом е всичко, което следва от това. Та има именно от упоритостта зависи обратът, който ще си изгради за един минарост – дъса и упоритостта е добре разположено, любезен, търпелив, гостеприимен, отговарящ се и обителен, то и манастирът ни улеснява. И нека си припомним – дъса и упоритостта на Гора, за да се уверим в това.

„Съвременният клиер е почти „оферимия“ на храма“ – именно един съвременен университетски преподавател е продължава. „Той обича множеството вършачи, поклонници, отъжделяния, агонизирания, безбрачния, откърания, наркомания и др. Но именно в това е неговият отговор на тази вършачия роля? Може ли да стане ангелът на дяконостията... така че линейно му даватия ползата на постветелите, след като той се откъсне от обрстите по иконите, тези на Църквата, на Богородица и на светите...“ Може ли той да даде отговора на своето предназначение на идващия посетител, на идващия училищен клас, на туристическата група? Способен ли е да помага на светия анализатор в неговото търпение на следващите последования, на които обожествено напастите отговарят?“

Само че клиерът е отговорен за своето търпение на спортията и на Църквата. Всички християни са призвани да бъдат „братя“, а това предполага общи души отгвети, които да бъдат поставени на отгвети от кръста на отговорността, на

175 г. от построяването на храма Троянски ставропигиален манастир „Успение Богородично“

Богородице.

Според историческите сведения Троянският манастир води началото си от равновъждженската църква и в продължение на стотици века излъчва от своето многобройно боголюбиво братство подвижници-аскета, просветени духовници, даровити книжовници, зодчари и арзасери на светата ни Църква.

Манастирската дейност има ясни сведения, макар и изкратко, за миналото на светата обител. Манастирът е основан вероятно през 1660 г. от известния български монах. Заседно с придружавача го негов ученик построява проста жила, в която преживяват години наред в духовни подвизи и свят живот. Като ревностни нико и подвижници той не само си спечелва любовта на местното население, но успява да основе първото троянско братство и да съгради църква, която посвещава на Рождество

По време на своето изпитово манастирство получава като мисако Божие и голем дар от Бога една икона на Пресвета Богородица Троянска, на която многобройните поклонници още тогава и до днес оказват голяма почит. Благодарение на нея и свети живот на недейния монах обителта бързо се разраства и малката жила постепенно бива замислена от хубави постройби, издигани с изградни джудожии. Някои от тях се отдават на книжовни подвиги и стават основателите на Троянска-

Съборният манастирски храм „Успение Богородично“

та книжовна школа, други просветят и заблудените и мичностиво или се отдават на възвишена народополюзна дейност. Троянският манастир оцелява през размирните години на астротурските войни, бечинствата при султан Ахмед I (1613-1617) и неговите присмички, набеите на турски разбойнички банди и т. н., като въпреки оскъдната и тежката политическа обстановка, благодарение на усилната на обителците му и многобройните поклонници постепенно с обновяване и благоустрояване.

През 1830 г. по молба на братството и изгумата Партений и с хощавеството на патриарх Константин и на Троянския митрополит Иларион, Троянският манастир е въздигнат в ставропигиален и премнава под покровителството и защитата на Цариградската патриаршия. Монашеското братство се задължава да живее според строгите правила на общежитийните манастири, но тъй като от самото си основание Троянският манастир е известен религиозен център и многобройните поклонници са общували непосред-

ствено с братията монаси, изпълнението на този устав се оказва практически невъзможно. През 1831 г. Троянската обител получава още една грамота от Цариградската патриаршия, т. нар. „Опростителна“, която дава на братството известни облекчения, защото манастирската църква постепенно се изпълва с боголюбиви и поклонници от близките села – Черни Осми, Колибиото, Орешак, Ново село, Троян и др. – и изпълнява функцията на енорийска църква за местното население. Братията на манастира стават сина вид енорийски свещеници, които се грижат за духовните и религиозни нужди на християните от околните села и преподават на децата в манастирското книжно училище. Много момчета, рождени в околностите на Троянската света обител, получават свят кръщение, изучават четмо и писмо и се запознават с основите на вярата там, а по-късно стават монаси, приемат духовен сина и животът им остава завинаги свързан с манастира.

Сред тях с Пловдивският митрополит Максим (1850-1938). Ролен в троян-

лит Софрия (1897-1993), както и на минаващата Българска патриарх и Софийски митрополит Максим.

Освен шестмата български арзасери на БПЦ, започнала християнския си боголюбовен живот от свещеник купел на манастирската църква „Успение Богородично“, известни са още имената на четирима арзаманджии и над 80 вероисповедни, веролюбни и монаси, братя на манастира, които са родени в околните села и махали и са закръмени дуро-

Най-старата запазена сграда е църквата на св.т. „Св. Николай Чудотворец“, която се намира на полювна част път от манастира в южна посока и която е изградена е основан преди Втория свет. „Св. Йоан Преподобен“ (в местността Звонковци). Най-забележителен архитектурен и културен паметник е ризницата църква „Успение Богородично“, строена през 1835 г. от манастир Константин от с. Пешера, Костендико, с помощта и даренията на местното население и на епископските сдружения от близките градове Троян, Карово, Сопот, Каофери, Копришница, Севбино и др.

Обособено разболичаване в Троянският манастир са стенописите. Тези стенописове е било възведено на прочутия живописец от Самоковската школа Захарий Зограф. Той е стенопис през времето на изгумата американска Хафиз Филетей, който също е бил даровит художник.

В отоман се намира груповият портрет на всички тогавашни монаси в манастира – на брой 27 души. Светата църква е обиксна с икоиде на светла-Ваня, обикновено в бял цвят, но в български патриаршии, миченици и свещеници е сива.

В днешна църква се пази и най-старата икона „Пресвета Богородица Троянска“ – чудотворна. Според манастирската летопис тази икона е била пренесена от Атонските манастири и оставена тук през XVI в. оми при осъбодването на манастира от некой си арзаманджии, който на път за Бивако минава за полювна на гредба прелези си прутанки и се досеща за убийство време при нево. От старата църква са останали и три цомека прелезици икона – „Св. Богородица Сиритска“ (1818 г.), „Св. Иван Риксик“ и „Св. Димитър“.

ЗАПОЧВА АБИРАНЕТО ЗА 2011 г.

„Църковен вестник“

1 година	26,00 лв.
6 месеца	13,00 лв.
3 месеца	6,50 лв.
ед. цена	0,70 лв.

АДРЕСА НА РЕДАКЦИЈАТА
СВ. СИНОД, София – 1000
ул. „Оборище“ № 4
тел. 987-56-11, тел. факс 980-30-16
МОЛ. Танка Тончева Христова
e-mail: sinodat@gmail.com

РЕДАКЦИОННА КОЛЕГИЯ
Работи не от празници.

АБОНАМЕНТ 2011

ТАЛОН ЗА АБОНАМЕНТ за „Църковен вестник“

Посетете периода от време,
през който искате да сте абонирани

Име
Презиме
Фамилия
гр./с. п. код
обл.
общ.
ж./к./юн. №..... бп.....
вх.

ИЗПЪЛНЯВАТЕ НА ТОВА НА ИЗДАТЕЛСТВОТО ПОПЪЛНЕЛНИ ТАЛОН ЗА АБОНАМЕНТ С ПРИЛОЖЕН ДОКУМЕНТ ЗА ПЛЪТЕН АБОНАМЕНТ (БОНУС БОДРО ИЛИ ПОЩЕНСКИ ЗАПИС).

МОЛЯ, ИЗПИШАТЕ ТОЧНИЯ АДРЕС, НА КОЙТО ЖЕЛАЕТЕ ДА ПОЛУЧАВЕ ЦЪРКОВЕН ВЕСТИК.

АКО ИЗПЪЛНЯВАТЕ ТАЛОНА ЗА АБОНАМЕНТ ПО БАНКОВ ПЪТ, ОТБЕЛЖАВАЙТЕ В ДОКУМЕНТА ЦЕЛТА НА ПЛАЩАНЕТО.

Банковка сметка на Синодално издателство на БПЦ
УниКредит Булбанк – София, ул. „Алабаш“ № 58
IBAN BG97UNCN966010181847018, BIC код: UNCNRGFB

Сметте да се изпращат и пощенски записи или по банков сметка, в които да се изписва точният адрес и пощенски код на получателя!
„Църковен вестник“ съдържа свещени текстове и изображения и не бива да се използва за бивши нужди.